

Zakres prac zamiennych i dodatkowych -opis:

1. **Obrobienie i przykrycie studni odpływowej z osadników (na linii ściekowej);**
2. **Niwelacja nawierzchni betonowych od strony wlot-wylot z osadników wstępnych (wyrównanie nawierzchni, eliminacja progów i nierówności);**
3. **Naprawa rys i pęknięć ścian osadników, wg poniższego zapisu:**

Naprawa powierzchni betonowych osadnika wstępnego:

W przedmiotowym osadniku nie ma poważnych zagrożeń korozyjnych i dla umożliwienia jego dalszej wieloletniej eksploatacji wystarczy zastosować technologię naprawy z wykorzystaniem materiałów mineralnych. Zakres prac powinien obejmować:

- ocenę przylegania wykonanej obecnie powłoki naprawczej do podłoża i określenie ewentualnych obszarów gdzie nastąpiło jej odspojenie, fragmenty te należy usunąć a ubytki uzupełnić,
- uzupełnienie ubytków betonu w koronie ścian osadnika,
- uszczelnienie zarysowań na powierzchni ścian,
- wszystkie prace związane z wyposażeniem osadnika wskazane w projekcie remontu.

Ocenę przylegania istniejącej powłoki wykonać należy po opróżnieniu i oczyszczeniu osadnika. Ocenę przylegania tej powłoki wykonać można metodą ostukiwania powierzchni młotkiem. Należy dokładnie oznaczyć ewentualne strefy odspojenia i wszystkie te fragmenty usunąć. Usunąć też należy ewentualne strefy gdzie stwierdzone zostanie słabe przyleganie powłoki. Usunąć też należy uszkodzony i osłabiony beton w koronie osadnika.

Wszystkie usunięte fragmenty powłoki i ubytki w koronie osadnika należy uzupełnić zaprawą typu PCC (SPCC), zaprawa stosowana do uzupełniania ubytków w koronie osadnika powinna być mrozoodporna. Zaleca się zastosowanie zapraw PCC (SPCC) klasy R4 (według PN-EN 1504) o potwierdzonej podwyższonej odporności na siarczany. Wskazane jest nachylenie powierzchni korony ścian osadnika (około 2%) dla lepszego odprowadzania wody deszczowej. Zaprawa naprawcza powinna spełniać niżej wymienione wymagania:

- odporność na środowiska o klasach ekspozycji XC4, XD3, XA1 i XF3 (klasy ekspozycji wg PN-EN 206),
- wytrzymałość na ściskanie nie mniejsza od wytrzymałości na ściskanie naprawianego betonu, zaleca się minimalną wytrzymałość na poziomie około 25 MPa,
- przyczepność do podłoża równa wytrzymałości naprawianego betonu na rozciąganie (zerwanie stempla pomiarowego powinno wystąpić w naprawianym betonie) lub nie mniej od 1.5 MPa,
- moduł sprężystości materiału naprawczego powinien być zbliżony do modułu sprężystości naprawianego betonu i nie mniejszy od 20 GPa,
- możliwie mały skurcz (wskazany nie większy od 0.9 mm/m po 90 dniach),
- wskaźnik w/c nie większy od 0.5,
- odporność na działanie promieniowania UV,
- zawartość jonów chlorkowych nie większa od 0.05%.

Prace naprawcze wykonać można z zastosowaniem np. niżej wymienionych materiałów:

- Rebet lub równoważne.

Można zastosować inne materiały o analogicznych właściwościach.

Uwaga:

Zarówno w trakcie okresowych przeglądów stanu konstrukcji zbiorników jak i w trakcie realizacji prac remontowych nie należy dokładnie czyścić ścian z usuwaniem mocno przylegającego osadu. Mocno przywierający zmineralizowany osad stanowi powłokę izolacyjną. Oczywiście tam gdzie będzie wykonywana naprawa (strefa wahań poziomu ścieków) czyszczenie jest konieczne.

4. Zmiana obmiaru dla ogrodzenia i rodzaju furtek/bram, zgodnie z załącznikiem graficznym.